

Kärlek

230

Den som älskat kan
ej glömma
Den som glömt ej
älskat har
Den som älskade och
glömde
visste ej vad kärlek var.

232

Och jag stryker från
pannan min sömn
i en värld som har
vaknat just nu
Och hur vintrarna var
har jag glömt i en
sommar som aldrig tar slut.

234

Din kind ej mer jag
smeka kan ej trycka
Dina händer
Du kommit till ett
annat land där inget
ont Dig händer.

236

Att våga gråta
Att våga le
Att visa värme
Att våga ge
lite av sin inre själ
Omtanke, ömhet,
Att vilja någon annan väl
Kärlek, hoppet
Att med min tanke göra
någon glad
Är för mig livet
Då lever jag
Allt blir som doften efter
vårregn en solig dag

231

Av litet gav Du mycket
Av glädje gav Du mer
Av kärlek gav Du allt.

233

Jag viskar ömt de orden
de vackraste jag vet,
Du var mitt allt på jorden
och i all evighet.

235

En hand är mera värd
än många tusen ord
En vän är mera värd
än allt på denna jord,
och ömhet är en källa
som ej får rinna bort,
och frysa ned och bli till is för livet är så kort.

237

I glada stunder vi fröjdades och log
Vi njöt av livets
under tills ödet
hårt oss slog
När sorgen nu oss
fann vi hade
ju varann
Nu viskar jag de
orden de vackraste
jag vet:
Du var mitt allt på
jorden och min i evighet.

Kärlek

238

Förlustens hela storhet
jag ej har fattat än
vet blott att jag har mistat min allra
bästa vän
Då viskar jag de orden
de vackraste jag vet
Du var mitt allt på
jorden och min i evighet.

240

Gråt inte för att jag är död
Jag finns inom dig alltid
Du hör min röst, den finns i dig
Du kan höra den när du vill
Du har mitt ansikte,
min kropp finns i dig
Du kan ta fram den när du vill
Allt som finns kvar av mig
finns inom dig
Så är vi alltid tillsammans

Barbro Lindgren

242

Dagen sig sänker,
nattlig blir rymden
Snart blott de eviga
stjärnor jag ser
Men jag ej klagar
flyende dagen
Ej mig förfäras
stundande natten
Ty av den kärlek som
går genom världen
Föll ock en strimma
in i min själ.

244

Min tröst att Du,
min älskade,
ej behöver lida mer.

239

Du är inte här, men
jag kysser din kind
En kyss som jag sänder
med smekande vind
Öppna ett fönster,
ställ det på glänt
Den vind som Du känner
är kyssen jag sänt.

241

Mycket kan bli sagt
fast tystnad rå,
när livslång dag har svetsat människor samman
och när hjärtat lärt
sig lyssna och förstå,
att hjälpsam hand
som räcks
och blick med ömsint ljus, kan vara tolk
för det,
som är för stort att
givas namn och ord.

243

Tag mig, håll mig,
smek mig sakta
Famna mig varligt
en liten stund
Gråt ett grand för
så trista fakta
Se mig med ömhet
sova en blund.

245

När dagen synes
oss som bäst
Kom döden som
vår gäst
Hämtar det som
kärast var
Lämnar bara
tomhet kvar.

Kärlek

246

Gå ej ifrån mig, Du vill
ju stanna
Stanna tills jag själv
måste gå
Lägg Din älskade hand
på min panna
Än en liten stund är
vi två

Harriet Löwenhjelms

248

En gång skall vi åter mötas
där på andra sidan bron,
från en jord där känslor nötas,
ja, jag lever med den tron.

Jag tror inte på en himmel,
där vi går på gators guld,
men någonstans i rymdens vimmel
väntar någon, varm och huld.

Många säger det är drömmar,
men det stoppar inte mig.
Någonstans där livet strömmar
skall jag åter möta dig.

247

Begråt ej mig, nu är
jag lycklig vorden
Min boja bruten
och min ande fri
Jag lämnar Er jag
älskat mest på jorden
För att hos Gud
än lyckligare bli.